

Džiaugsmas po septynerių nevaisingumo metų

Karolina ir Martynas sūpuoja keturių mėnesių sūnelį. Jie susituokė 22 metų, vos baigę bakalauro studijas. Mokydamiesi magistrantūroje pradėjo dažniau galvoti apie vaikučius. Planavo atsakingai – apsilankė pas šeimos gydytoją, ginekologę, atliko įvairius tyrimus; viskas buvo gerai. Tą mėnesį pora nepastėjo. Paskui buvo septyneri nerimo metai. Karolina aktyviai domėjosi nevaisingumo priežastimis, pora atliko dar daugiau tyrimų. Ilgainiui gydytoja pasiūlė pasidaryti diagnostines operacijas – laparoskopiją ir histeroskopiją. Operacijų išvados sakė, jog moteris sveika. Vėliau atlikta gausybė kitų tyrimų tiek vyrui, tiek moteriai; atsakymai: sveiki. Galiausiai prof. dr. Birutė Obelenienė ir gydytojas Virgilijus Rudzinskas nukreipė porą NaProTechnologijos (NPT) link.

Ar galite įvardyti esminius skirtumus tarp NaProTechnologijos ir vaisingumo klinikų požiūriu į nevaisingumą?

Martynas: Kaip ir dauguma porų, kreipėmės į vaisingumo kliniką, tačiau aiškios nepastojimo priežasties mums nepasakė. Po kelių vizitų ir apžiūrų pasiūlė inseminaciją, o jei ši nepavyktų, – dirbtinį apvaisinimą. Gydytoja nurodė, kiek ir kokių vaistų reikia išgerti rengiantis inseminacijai. Buvome girdėję, kad nurodyti vaistai didina vėžio riziką, todėl nutarėme dar kartą viską gerai apmąstyti.

Ieškodami kitų būdų ir galimybių, išgirdome apie NPT, kuri remiasi visų pirma savęs stebėjimu. Iš pradžių buvo nelengva perprasti kasdienės stebėsenos subtilybes, tačiau ilgainiui supratome,

kaip svarbu stebėti, kas vyksta organizme, kaip keičiasi ciklai, kaip organizmas reaguoja į tam tikrus pasikeitimus. Manau, NaPro ir vaisingumo klinikos iš esmės skiriasi tuo, kad siekiant tikslo vaisingumo klinikose bandoma išlaužti duris, o NPT moko, kaip jas atrakinti.

Kiek kartų teko lankytis pas gydytoją Lenkijoje?

Karolina: Išmokus pildyti Kreitono lentelę, paaiškėjo, kad liuteininė fazė per trumpa, ovuliacijos diena labai nepastovi, matėsi, jog organizme yra uždegimas. Keturis mėnesius pildė Kreitono lentelę, vėliau išvykome į Balstogę. Per dieną atliko daugybę tyrimų ir paskyrė gydymą. Antrą kartą atvykus, gydytojas patarė nevirtoti cukraus ir atsiskyti maisto, kuris atrodytų netinkamas. Gydytojas paskyrė tolesnį gydymą ir pasakė, kad ateityje turėsime vaikelį. Nuvykus penktą kartą pasakė, kad jis jau viską padarė. Taigi pastojau būdama 30-ies metų, lygiai po septynerių nevaisingumo metų; vienus metus gydžiausi pagal NPT.

Kas jums padėjo nevaisingumo kelyje išlaikyti viltį? Ko palinkėtumėte NPT kelyje esančioms poroms?

Martynas: Pūkiai suprantame tas poras, kurios negali pastoti ir kaip kartais gali būti sunku susidoroti su savo mintimis ar aplinkinių klausimais „ar dar neplanuojate?“, „ko laukiate?“, „gal jau laukiatės?“ ir pan. Mums daug kas padėjo – pirmiausia tikėjimas, vienas kito palaikymas, žmonės, kurie suprato mūsų skausmą: kunigas Gediminas Keršys, Kreitono sistemos mokytoja Ingrida Vuosaitytė, sesuo benediktinė Gabrielė, daktaras Tadeusz Wasilewskis. Net ir mūsų šuo, kuris nei minutei nepalikdavo mūsų vienu ir neleisdavo užsisklęsti savyje.

Karolina: Taip pat padėjo psichoterapeutai Gintautas Vaitoška ir Lina Dai-

lydienė. Jų dėka pradėjau jaustis tvirta, kad ir koks būtų mums skirtas Dievo planas. Kai tik pasakiau, kad esu stipri, ir manau, kad galima baigti psichoterapijos sesijas, kitą mėnesį ir pastojau. Nors niekada nemėgau „dailės ir darbelių“, prieš pastojimą pradėjo skleisti mano moteriškumas: paėmiau į rankas vąšelių, virbalus ir išmokau nerti, megzti. Kelis mėnesius jau buvau lankiusi aerobiką, manau, sportas taip pat fiziškai ir emociškai sustiprino mane. Giedu bažnyčios chore, kalbėdama „Tėve mūsų“, ties žodžiais „teesie Tavo valia“ pagalvodavau, kad, Dieve, gi žinai, kokia turėtų būti ta valia mano atžvilgiu. Galų gale po kelerių metų išmokau neprikaištauti sau dėl savo norų.

Martynas: NaPro kelyje esančioms poroms palinkėtume atrasti savyje jėgų. Tikėkite savimi ir tais, kurie stengiasi jums padėti.

Karolina: Kad ir kaip neįmanomai skambėtų, kažkaip reikia pradėti džiaugtis ir tuo, kad suradote vienas kitą ir mokate puoselėti savo santykius.

Prieš kelerius metus, kai dėl nuolatinio nerimo, jaudinimosi dėl nevaisingumo mudu pradėjome nesutarti, kun. Gediminas mums pasakė: „Kad ir kaip dabar sunku, turite mylėti vienas kitą, padėti vienas kitam, nes, jei ateis vaikelis į jūsų šeimą, būsite labiau pavargę, atsiras dar daugiau rūpesčių, nesutarimų, problemų, ir turėsite mokėti jas išspręsti.“

Kalbino Ingrida VUOSAITYTĖ